

Alap Hírlevél Vető

2019. október 2. évfolyam 20. szám

Igei gondolatok 02

Figyelő 03

Rollerpálya - jó gyakorlat 04

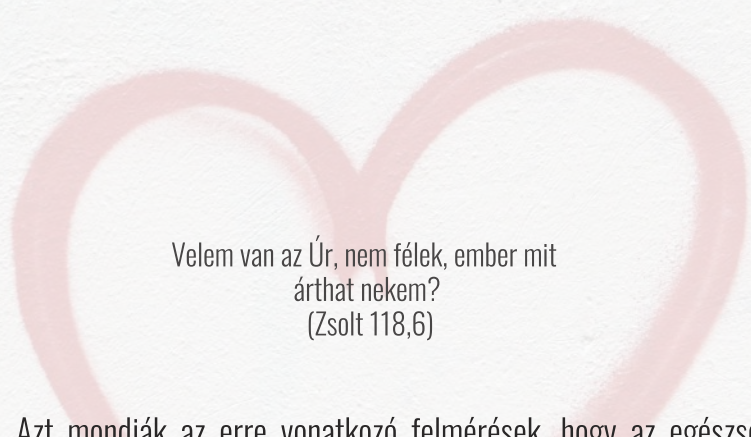
Szüreti mulatság Kiskőrösön 08

Szociális tan-túra 10

Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

Foto: Mack Fox

Velem van az Úr, nem félek, ember mit
árthat nekem?
(Zsolt 118,6)

Azt mondják az erre vonatkozó felmérések, hogy az egészséges lelkű ember, átlagosan 14-16 olyan másikat ismer, akivel bármikor őszinte lehet, és szükség esetén egy jót beszélgethet. Akinek ez ennél sokkal kisebb számot mutat, az zárkózott alkat: őrá élete gondjai nagyobb súlyt raknak, mikor megértésre lenne szüksége, mert nehezen kér vagy fogad el támogatást.

Miért olyan fontosak nekünk a személyes kapcsolatok? Azért, mert önértékelésünket, emberi tartásunkat táplálják. Ha valakitől szeretetet és megbecsülést kapunk, az mindig azt üzeni: nézd csak, értékes vagy! Akik viszont mellőznek, semmibe vesznek, azok akaratlanul is (vagy éppen akarva) azt üzenik: nem érsz semmit.

Az emberi kapcsolatok akkor is alapvetőek, ha valaki egy világraszóló ügy harcosa. Még egyéni boldogságát sem lelheti meg senki, ha azt más tönkretételével, letaposásával éri el – hát még a sokakat érintő nagy célokat! De van egy ennél alapvetőbb kapcsolat.

"Semmi, amit emberek nekünk adhatnak, nem lehet nagyobb, mint az a segítség, amelyet Isten nyújt nekünk." - mondta egyszer egy igehirdető. A zsolttáros értette ezt, nála már helyrekerült a sorrend. Mert nem úgy van, hogy ha rendben vannak az emberi kapcsolataim, akkor vagyok megfelelő állapotban ahhoz, hogy Isten elé mehetek. Ha éppen tehetetlenül állok egy-egy fontos kapcsolatban, netán azt érzem, hogy elakadtam, vagy konfliktus terheli a viszonyt, Istenünk vár magához. Ennek végletes formáját mutatja a tékozló fiú, aki a teljes csődig eljutva fordult vissza az Atyához. (Lk 15.)

Az Atya szeretetében megerősödve az emberi lélek el tud jutni addig a felkiáltásig, amit a zsolttárostól olvasunk fenti igében. El tudunk képzelni ennél nagyobb lelki erőt? „Velem van az Úr, nem félek.”

Kapcsolatainkat a félelem bénítja meg. Azt pedig csak a szeretet képes kiszorítani a lélekből. (1Jn 4,18). Meríts erőt, töltekezz szeretettel Istennél! Ez adhat megfelelő alapot emberi kapcsolataid egészségéhez is.

Sinka Csaba

Figyelő

Még lehet pályázni - megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatása 2020. évi pályázat

Várakozói jelentés - 2019. szeptember

Kitöltési útmutató a pszichiátriai és szenvedélybeteg ellátása szolgáltatást biztosítók számára

Minősített választható továbbképzések

Az Idősellátás Országos Hálózat hírlevele - 1. évf. 2. sz.

Fejlesztő foglalkoztatás - legfontosabb jogszabályok

Módszertani Központunk konferenciát szervez a támogatott lakhatás szolgáltatásban dolgozó szakemberek számára

Időpont: 2019. november 20-21.

Helyszín: Parádfürdő, Erzsébet Park Hotel

További információk és regisztráció: [itt](#)

Impresszum

Kiadja: Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

Felelős kiadó: Serafin József

Szerkesztő: Szirtes-Tankó Tünde

Szerkesztőség címe: 1068 Budapest, Benczúr u. 31.

E-mail: szirtes-tanko.tunde@baptist.hu

Fenntartjuk magunknak a rövidítés és az átszerkesztés jogát az eredeti szerzői szándék változatlanul hagyásával.

Megjelenik kéthetente.

Természetes módon küldjük a baptista szolgáltatók e-mail címekre. Kérjük a vezetőket, hogy intézményükben tegyék elérhetővé hírlevelünket a szakmai dolgozók számára is.

Feliratkozás a hírlevélre:

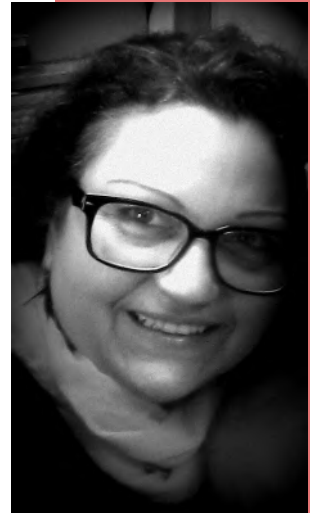
Baptista jó gyakorlatok

A Magyarországi Baptista Egyház a Baptista Szeretetszolgálat EJSZ-szel közös konzorciumban sikerrel pályázott az EFOP 1.9.8 Egyházi és civil szervezetek közfeladat ellátásának támogatása című pályázaton. Ennek keretében, az egyéni intézményi tudás kialakítása érdekében, vállaltuk egy saját baptista jó gyakorlat-tár létrehozását, összegyűjtését. Az elkészült jó gyakorlatokból a közeljövőben születni fog egy elektronikus kiadvány, és az írások olvashatók egy erre létrehozott egyedi honlapon is. Azért, hogy a jó gyakorlatok minél hatékonyabban eljussanak más intézmények szakembereihez is, előmozdítva a kölcsönös tanulást és tapasztalatszerzést, hírlevelünkben is elindítunk egy sorozatot, amiben alkalmanként bemutatunk egyet-egyét ezek közül.

Az alábbi jó gyakorlatot a váci Szorgos Kezek Háza szakmai vezetője írta.

“Mozogjunk úgy, hogy jól essen, és így jó legyen!”

A Rollerpályát felnőtt korú fogyatékos - értelmi és részben mozgáskorlátozott - emberek csoportjának terveztük és alakítottuk ki. A célcsoport elsősorban olyan emberek, akiknek az életében nem vagy csak ritka esetben jellemző az irányított, szervezett, rendszeres testedzés, testmozgás. A legfontosabb szempont volt, hogy olyan mozgásteret alakítsunk ki, ami már önmagában is inspirálja, motiválja az ellátottakat a használatra. A pálya tervezésében ezért volt fontos szempont többek között a kényelmes forma és méret. Mivel a Rollerpálya az intézmény területén található, így nyugodt, ellenőrzött, biztonságos környezetben alkalmazhatják. Igényeiket a rollerezésre maguk szabhatják meg és önállóan dönthetnek a pálya használatáról.

Jakusné Hajdú Dóra

Sok összetevője van annak, amikor mi segítők már úgy éreztük, hogy szimplán a Duna parton sétálva vagy egy kiállítás megnyitóján, vagy bárhol, ahol egészséges emberekkel együtt töltjük az időt, akkor nekünk mindig fegyelmezettebben, kedvesebben, előzékenyebben kell viselkednünk, hogy ne nézzenek ki vagy nyilvánosan ne mutogassanak ránk. Miért van az, hogy még most is – amikor mindenhol a tolerancia, a másság elfogadása, a trendi közös felelősségvállalás divatos szlogenje hallható –, a gyakorlatban ezek semmilyen változást nem hoznak az emberek fejében, szívében, lelkében. Azoknak az embereknek, akik személyesen nem érintettek a fogyatékkal élő embertársaink életében, a fogyatékos személyek mégis csak „UFŐK”, akikkel nem tudnak mit kezdeni. Lehet, hogy nem is kell. Hisz ebben a profitorientált világban, ők tulajdonképpen az a réteg, akik csak a” pénzt viszik”, viszont soha nem lesznek igazi, értékes, valamilyen formában termelő csoportja a társadalomnak. Mégis – így mondják –, egy társadalmat az minősít leginkább, hogy hogyan bánik az idősekkel, a gyerekekkel és általában a kiszolgáltatottakkal. Egy közösség erkölcsisége ettől hiteles vagy hiteltelen. Nem kevésbé árulkodó az az aránytalanság, amely a kiszolgáltatottakért illetve a kiszolgáltatottakból élő emberek között fenn áll, hazánkban sajnos az utóbbiak javára. Szociális szektorunk közös szűgyene, hogy ezen a torzuláson jelenleg semmilyen változtatás nem lehetséges.

Tehát adva volt egy intézmény, ami egy hatalmas területtel rendelkezett, valamint a fogyatékos felnőtt fiatalok csoportja, akik nagyon szeretnek a szabad levegőn lenni. Továbbá adva volt egy kitűzött cél, feladat a segítők részéről – ami a fogyatékos barátaink testi kondícióját szerette volna karban tartani és erősíteni, a lehető legkedvezőbb formában.

A városi séták alkalmával a Duna partra többször vittünk rollert, de annyi szabályt kellett figyelembe vennie a fiataloknak, hogy ez kellemetlenné tette a szabadban eltöltött időt. Ekkor jött az ötlet, hogy csináljunk egy saját rollerpályát, ahol „csak” egymásra kell vigyáznunk és tekintettel lennünk. Nem gondolva bele egy ilyen kivitelezés nehézségeibe, elkezdődött a lázas tervezgetés. Egy egész kockás füzetet rajzoltunk tele az esetleges roller pálya alakjáról, méreteiről, elhelyezkedéséről. Naivan, szakértelem nélkül, de bizalommal és őszinte lelkesedéssel kezdtünk hozzá a munkálatokhoz. Színes pamutfonallal, kis fa karócskákkal kijelöltük a pályát, és már akkor nagyon szerettük azt, amit még csak mi láttunk. Külső szemlélő talán egy rendezetlen, gazonos, dombos földterületet láthatott volna, de mi már tudtuk: itt valami csoda van készülöben. A fogyatékkal élő fiúk hetekig gazolták, simítgatták a földet a segítők irányításával. A porta rendezése után kezdődhetett a pálya kiásása, ezzel is előkészítve a majdani beton helyét.

A közmunka program keretében egy olyan munkatársat kaptunk segítségül, aki több éves kőműves tapasztalattal rendelkezett, így ő irányította a kivitelezés „szakmai” részét.

A fiatalok nap, mint nap egyre nagyobb lelkesedéssel vetették bele magukat a munkafázisok különböző területeibe, ahol mindenki megtalálta a neki megfelelő feladatot. Ez idő alatt olyan átalakuláson mentek keresztül, ami nekünk – több évtizede szakmában dolgozó – segítőknek is egészen megdöbbentő volt. Olyan felelősséggel, kellő komolysággal és igen, értelemmel végezték munkájukat, amiről eddig álmodni sem mertünk. Egyik ámulatból estünk a másikba, csak azoktól a tapasztalatoktól, amit egy-egy fiatal rejtőzködő képességének kibontakozásán vettünk észre. Nincs az a fejlesztő program vagy komplex kognitív tanulási módszer, folyamat, ami ilyen sikereket eredményezett volna a fiatalok életében, mint ez a közösséget erősítő, méltóságot adó munka. Az a tény, hogy önmaguk és társaik számára egy igazi rollerpályát készítenek, alapjaiban változtatta meg viszonyukat és helyüket a közösségben.

Több hónap szorgalmas munka után, már csak a betonozás maradt hátra. Mivel tényleg autodidakta módon jutottunk el ideáig, nem meglepő, hogy hideg zuhanyként ért minket a tény: milliós nagyságrendű a beton ára. Mivel mindig is tudtuk és éreztük, hogy a Gondviselés és szerető gondoskodása minden percünket betölti, reméltük, hogy ezt a „kis” problémát is meg fogjuk oldani. Teljesen ismeretlenül kértünk és kaptunk segítséget a váci DDC betongyártás igazgatójától: nem kisebbet, mint hogy ajándékba kaptuk a megfelelő mennyiségű betont. Viszont a munkálatoknak még koránt sem lett vége. Fontos volt számunkra, hogy a pálya körüli terepet esztétikussá, rendezetté tegyük, hiszen jó közérzet, jó hangulat csak szép környezetben bontakozhat ki.

Elkezdtük a füvesítést, majd dísfákat, cserjéket ültettünk, a pálya közepére elkészült egy faházikó. Nagyon sok öröm, küzdelem, kihívás, reménykedés és 8 hónap kemény munka után valóra vált az álom.

A megálmodott szabadidőparkot – melynek egy része a Rollerpálya – bárki igénybe veheti a városban. A Rollerpálya egy újabb lehetőség további közös rendezvények szervezéséhez. Ehhez a kapcsolatfelvétel 13 éve elkezdődött a különböző szociális és oktatási intézményekkel. Korábban is több általános iskolai osztály volt már intézményünkben, akikkel közös program keretében sportnapot, kertészeti napot, kreatív napot szerveztünk. Ugyanakkor a mi fiataljaink is jártak a város több intézményében, különösen ünnepi alkalmakon, nyílt napokon, előadással, ajándékkal tették boldogabbá az ott élők napjait.

A legfontosabb szempont a fogyatékos emberek általában rendkívül mozgásszegény életmódjának megváltoztatása volt, valamint a kellő mozgás hiányából eredő egészségkárosodások megelőzése. A mozgáskultúra elősegítése ugyanis a fizikai jó közérzeten túl, a mentális állapot javításához és az egészséges kedély kialakításához is nagyban hozzájárul. A szabadban végezhető tevékenységek általános jellemzőin túl – mint sport, szórakozás, vagy játék – a fogyatékkal élő fiatalok számára döntő fontosságú a mozgásformák élményszerűsége, biztonsága, jól szervezettsége és kiszámíthatósága. A könnyű hozzáférhetőség, a viszonylag kevés befektetéssel is elérhető siker és közösségi atmoszféra ugyancsak kedvet csinálhat az általunk kínált lehetőségek igénybevételéhez.

A Rollerpálya megvalósításával és használatával az értelmükben és mozgásukban akadályozott, fogyatékos emberek számára egy olyan mozgásformát biztosítottunk, amit naponta igénybe vehetnek. Teret és időt kapnak arra, hogy szabadidejüket védett, biztonságos, igényeiknek megfelelő helyen és képességeikhez igazított eszközökkel töltsék. Döntéseik szerint egyéni vagy közösségi szinten játszhatnak, szórakozhatnak, sportolhatnak. Alternatívát szeretnénk nyújtani a képernyő és számítógép mellett vagy helyett. A személyes kapcsolatokon keresztül, a személyes megnyilvánulás előtérbe helyezésével adunk lehetőséget a szabad döntés meghozatalára. Ezáltal is fejlődik, erősödik személyiségük, emberi méltóságuk. Ha mindezt együtt csinálják, az közösségteremtő erővel bír, és tovább erősíti a már meglévő közösséget. Ha a folyamatot imádságos háttérrel segítjük, akkor akár közös hitbeli élményt és tapasztalatot is átélnek.

„Szeress, és tégy, amit akarsz.
Ha hallgatsz, szeretetből hallgass;
ha kiáltasz, szeretetből kiáltás;
ha korholsz, szeretetből korholj;
ha kímélsz valakit, szeretetből kíméld;
a szeretet gyökere legyen meg benned, s
ebből a gyökérből csak jó fakad.”
Szt. Ágoston

Szüreti bál a Sorsok házában

Hajdu Julianna

Idén 2019. szeptember 20-án rendeztük meg már hagyományosnak mondható Szüreti Bálunkat. A Sorsfordító Szolgáltató Központ által fenntartott Sorsok Háza Szociális Intézmény valamennyi intézményének bevonásával Makóról, Hódmezővásárhelyről, Jánoshalmáról, Kalocsáról, Kiskunfélegyházáról, Kiskunmajsáról, Kiskunhalasról, Kiskőrösről érkeztek ellátottak a segítőikkel. A vendégek természetesen nem üres kézzel jöttek: minden telephely színvonalas műsorral gazdagította a napunkat. A műsorokra már hetek óta lelkesen készültek a résztvevők. Ének, vers, színdarabok, néptánc alapozta meg a jó hangulatot. A műsorokat követően a bajai intézmény finom ebéddel vendégelt meg bennünket, majd következett a bál. Már évek óta állandó vendégünk, a Csinnya Duó biztosítja a talp alá valót és a jó hangulatot. A Szüreti Bálon 230 fő vett részt, amely kiváló alkalom volt a kikapcsolódásra és az élményszerzésre. Az évek óta tartó közös programoknak köszönhetően a résztvevők ismerik más intézmény ellátottjait, s már kedves ismerősként üdvözlik egymást. A csapatépítésen túl maga az út, a kirándulás is nagy hangsúlyt kapott, hiszen Baja gyönyörű város, és volt alkalom egy kis városnézésre is. A visszajelzések alapján a bajai rendezvény évről évre egyre több embert vonz és egyre nagyobb a sikere. Ellátottaink pedig már most várják a novembert és lelkesen készülődnek a következő programunkra, ahol a sport fog főszerepet kapni: pingpong és sakkbajnokságot szervezünk, ahol a vándorkupáért lehet majd versenyezni.

Szociális tan-túra

Vas megye

Balogh Piroska vagyok, a Baptista Teológiai Akadémia negyedéves hallgatója. Diáktársaimmal 2019. 09. 19-21 között részt vettünk egy három napos tanulmányi úton Serafin József tanár úr szervezésében, ahol többféle szakosított szociális intézményt látogattunk meg Vas megyében.

Eddigi tanulmányaim során már több tan-túrán is részt vehettem, Istennek hála. Ezek az intézménylátogatások nagyon hasznosak számunkra, szélesítik látókörünket, és szociálisan érzékenyebbé tesznek bennünket. Diáktársaimmal bepillantást nyerhettünk különböző intézményekben élő gondozottak körülményeibe, mindennapjaiba, továbbá láthattuk, hogy a vezetők és a munkatársak a nehézségek ellenére mennyire szívvel-lélekkel teszik a dolgukat.

Megállóink közül az első a Tatabányai Járási Egyesített Szociális Intézményekben volt. Mecsei Ilona igazgató asszony szavai nyomán és a terepséta során szembesültünk a hajléktalan ellátás nehézségeivel és bepillantottunk a család- és gyermekjóléti központ munkájába. Bár többféle tevékenységet végeznek egy szervezeten belül, mégis hatékonyan tudnak működni. A nappali melegedő és az éjjeli menedékhely épületében népkonyhát is üzemeltetnek.

Ébéd után érkezünk Szombathelyre, Regionális Szociális Forrásközpont Fogyatékkal Élőket és Hajléktalanokat Ellátó Közhasznú Nonprofit Kft telephelyére. Amint azt a telephely vezetőjétől megtudtuk, az intézményben csaknem minden fajta hajléktalan ellátás működik.

Másnap délelőtt az állami fenntartású Szentgotthárdi Szakosított Otthonba látogattunk. Az otthon szakmai vezetője két munkatárs segítségével beszélt az otthon működéséről, mindennapjairól – alaposan, részletekbe menően érintve a nehézségeket és sikereket is. Az épületeket két csoportban jártuk végig, a zárt osztály és az egész intézmény mély benyomást tett ránk.

A délután első felében a RESZIK fenntartásában működő szombathelyi Tábita

Alapszolgáltatási Központba látogattunk, mely, eléggé rendhagyó módon, a Baptista Imaházban működik. A vezető - Tótlné Tóth Tímea, aki maga is a gyülekezet tagja - beszámolóját a bőségesen terített asztal tette még emlékezetesebbé.

Intaházára eredendően két időszak kiállítás miatt látogattunk el, de az ügyeletes nővér jóvoltából magáról az intézményről is sokat megtudhattunk. A Pszichiátriai és az Addiktológiai Rehabilitációs osztályok a volt Batthyány-Strattmann-kastély festői környezetében működnek, itt élik nem mindennapi életüket a gondozottak. A kiállításon különösen két kép ragadott meg. Mindkét fotón matracon fekvő, minden bizonnyal pszichiátriai betegek, fájdalmas arccal ölelik egymást, szinte kapaszkodnak egymásba, szemléletesen kifejezve, hogy mindenkinek szüksége van a szeretetre, legyen az egészséges vagy beteg ember.

Az utolsó napon láthattunk kivételes helyzetben lévő intézményt is. Szombathelyen, a Fővárosi Önkormányzat Idősek Otthona, gyönyörű ősparkos környezetben, a volt Festetics-kastélyban kapott otthont, 11 hektáros területen. Nagyon kellemes itt sétálni a százéves fák árnyékában. Vezetője Vass Péter nagyon elkötelezetten végzi a munkáját. Maximálisan törekszik arra például, hogy a szakképzett munkaerő Ausztriába vándorlását versenyképesebb bérezéssel ellensúlyozza. A gondozottaknak is igyekeznek emberibb életet kialakítani, például ebben az intézményben a demenciában szenvedő betegek nincsenek bezárva: nem korlátozzák őket, és ha kell, bár ritkán fordul elő, még éjszaka is a keresésükre indulnak. Megragadó volt az intézmény igazgatójának egyik mondata: „Mi arra törekszünk, hogy az ember minőségi élettel búcsúzzon!”

Délután hazafelé Bicskén megálltunk a Baptista Szeretetszolgálat „Fogd meg a kezem” fogyatékos nappali otthonában, ahol Pfaff Gellért intézményvezető és munkatársai türelmes várakozással és szeretettel fogadtak annak ellenére, hogy hétvégén náluk nincs szolgáltatás.

Utunk során ismét láthattuk, hogy az intézmények vezetői és munkatársai áldozatos munkáját csak szeretettel és hivatástudattal lehet végezni. „Nem minden a pénz”, szokták mondani, és ezen a tan-túrán meg is tapasztaltuk, mennyire igaz ez a mondás. Több intézményvezető szájából is elhangzott, hogy bár dolgozóik nem dicsekedhetnek jó bérekkel, ennek ellenére maximálisan helyt állnak: munkájuk minden nap újabb és újabb kihívásokat rejteget, hiszen soha nem lehet tudni, mire szánja el magát, mit gondol vagy mire képes egy demenciában szenvedő idős, egy utcáról beesett hajléktalan, vagy éppen egy pszichiátriai beteg. Hálát adok Istennek, hogy mindig van olyan elhivatott ápoló és vezető, aki a segítségére siet elesett, beteg, fogyatékos, idős embertársainknak, és a Szentlélek mindig indít embereket erre a küzdelmekkel teli, de annál nemesebb feladatra.

Balogh Piroska

